

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XLV. — Wydana i rozesłana dnia 26 sierpnia 1884.

137.

Umowa z dnia 8 stycznia 1884,

między monarchią austriacko-węgierską a Szwajcaryą, tycząca się przyznania prawa ubóstwa.

(Zawarta w Bernie dnia 8 stycznia 1884, ratyfikowana przez Jego c. i k. Apostolską Mość dnia 17 czerwca 1884, ratyfikacje obustronne wymienione zostały w Bernie dnia 3 sierpnia 1884.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae,
 Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae;
 Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae,
 Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae;
 Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes
 Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus :

Posteaquam a Plenipotentiaro Nostro et illo Confoederationis Helveticae eo fine, ut beneficium auxilii judicialis nationalibus partium contractantium vicissim praebeatur, conventio Bernae die 8 mensis Januarii 1884 inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Pierwopis.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc. et Roi Apostolique de Hongrie et

le Conseil fédéral de la Confédération Suisse,

également animés du désir d'assurer aux citoyens indigents de l'autre Partie contractante le droit au bénéfice du pauvre devant les tribunaux, soit dans les causes civiles, soit dans les causes pénales, se sont résolus à conclure une convention à cet effet et ont nommé dans ce but pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc. et Roi Apostolique de Hongrie,

le Sieur Maurice Baron d'Ottensfels, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près la Confédération Suisse, et

le Conseil fédéral de la Confédération Suisse,

le Sieur Adolphe Deucher, Conseiller fédéral, Chef du Département des Postes et des Chemins de fer, remplaçant du Chef du département de Justice et Police,

lesquels, après s'être communiqué leurs pouvoirs et les avoir trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Les ressortissants autrichiens et hongrois jouiront en Suisse et les Suisses jouiront en Autriche et en Hongrie du droit au bénéfice du pauvre dans tous les cas où ce droit serait accordé aux nationaux eux-mêmes, en se conformant aux lois qui sont ou seront en vigueur dans les pays où l'assistance sera réclamée.

Przekład.

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski, tudzież

Rada związkowa Federacyi szwajcarskiej,

przejęci zarówno życzeniem zapewnienia obywatelom swoich państw dobrodziejstw praw ubóstwa w sprawach cywilnych i karnych, postanowili zawrzeć w tym celu Traktat i mianowali do tego Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

JMPana barona Maurycego Ottensfelsa, Swego posła nadzwyczajnego i pełnomocnego Ministra przy Federacyi szwajcarskiej, a

Rada związkowa Federacyi szwajcarskiej

JMPana Adolfa Deucher, członka Rady związkowej, naczelnika wydziału poczt i kolei żelaznych, zastępcę naczelnika wydziału sprawiedliwości i policji,

którzy okazawszy sobie nawzajem swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł I.

Obywatele austriacy i węgiercy używać będą w Szwajcaryi a obywatele szwajcarscy w Austrii i w Węgrzech dobrodziejstwa prawa ubóstwa we wszystkich takich przypadkach, w których prawo to służyłoby także krajowcom, pod warunkiem zachowywania obowiązujących i obowiązujących mających ustaw tego kraju, w którym do prawa ubóstwa będą się odwoływali.

Article II.

Dans tous les cas, le certificat d'indigence devra être délivré à l'étranger qui demande le bénéfice du pauvre par les autorités de sa résidence habituelle.

Si l'étranger ne réside pas dans le pays où la demande est formée, le certificat d'indigence sera légalisé gratuitement par un agent diplomatique du pays où le certificat doit être produit.

Par contre, lorsque l'étranger réside dans le pays où la demande est formée, des renseignements pourront être pris auprès des autorités de la nation à laquelle il appartient.

Article III.

Les ressortissants autrichiens et hongrois admis en Suisse, ainsi que les Suisses admis en Autriche et en Hongrie au bénéfice du pauvre y seront dispensés, de plein droit, de tout cautionnement ou dépôt qui, sous quelque dénomination que ce soit, peut, en vertu de la législation, en vigueur dans le pays, où l'action sera introduite, être exigé des étrangers plaidant contre les nationaux.

Article IV.

La présente Convention restera en vigueur pendant cinq années.

Dans le cas où aucune des deux hautes Parties contractantes n'aurait notifié, une année avant l'expiration de ce terme, son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à demeurer en force jusqu'à l'expiration d'une année, à compter du jour où l'une des Parties l'aura dénoncée.

Article V.

La présente Convention sera soumise à la ratification des autorités compétentes, aussitôt que faire se pourra.

Artykuł II.

We wszystkich przypadkach świadectwo ubóstwa wydawać mają cudzoziemcowi, odwołującemu się do prawa ubóstwa, Władze jego zwykłego zamieszkania.

Jeżeli cudzoziemiec nie mieszka w kraju, w którym odwołuje się do prawa ubóstwa, świadectwo ubóstwa powinno być bezpłatnie uwierzytelnione przez agenta dyplomatycznego kraju, w którym ma być okazane.

Jeżeli cudzoziemiec mieszka w kraju, w którym odwołuje się do prawa ubóstwa, można nadto zażądać dalszych wyjaśnień od Władz państwa, do którego należy.

Artykuł III.

Obywatele austriacycy i węgierscy, przypuszczeni w Szwajcaryi, jakoteż obywatele szwajcarscy, przypuszczeni w Austrii i Węgrzech do dobrodziejstw prawa ubóstwa, uwalniani będą z mocy prawa od wszelkiej kaucyi i zarepki, jakie na mocy prawodawstwa tego kraju, w którym skargę podano, pobierane być mogą pod jakąkolwiek nazwą od cudzoziemców prawujących się z obywatelami krajowymi.

Artykuł IV.

Umowa niniejsza obowiązywać ma przez lat pięć.

Gdyby na rok przed upływem tego okresu, żadna z Wysokich Stron rokujących nie objawiła zamiaru uchylecia mocy obowiązującej Umowy, będzie ona obowiązywała nadal aż do upływu roku licząc od dnia, w którym ją jedna z Wysokich Stron wypowie.

Artykuł V.

Umowa niniejsza będzie ratyfikowana przez Władze właściwe jak można najrychlej.

Elle entrera en vigueur le jour où les ratifications en seront échangées.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Berne, le huit janvier mil huit cent quatre-vingt-quatre (1884).

(L. S.) **Ottenfels** m. p.

(L. S.) **Deucher** m. p.

Nabywa mocy od dnia wymiany ratyfikacyj.

W dowód czego Pełnomocnicy podpisali Umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Działo się w Bernie dnia ósmego stycznia, roku tysiąc ósmset ósmdziesiątego czwartego.

(L. S.) **Ottenfels** r. w.

(L. S.) **Deucher** r. w.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis illos omnes et singulos ratos hisce gratosque habere profiteamur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem praesentes ratificationis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro appresso firmari jussimus.

Dabantur Feldafingi Bavariae die decima septima mensis Junii anno Domini millesimo octingentesimo octogesimo quarto, Regnorum Nostrorum trigesimo sexto.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes a Kálnoky m. p.

Ad mandatum Saerae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus eques **Riedl a Riedenau** m. p.,
Caes. et Reg. Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Umowę powyższą, przez obiedwie Izby Rady państwa zatwierdzoną, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 18 sierpnia 1884.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

138.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 19 sierpnia 1884,

zawierające postanowienia dodatkowe do przepisu używania wyskokomierza Dolainskiego.

W porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu uzupełnia się rozporządzenie z dnia 25 maja 1884 (Dz. u. p. Nr. 78), jak następuje:

1. Termometr maksymalny, wzmiankowany w oddziale II, ustępie 4 przepisu używania wyskokomierza Dolainskiego, zanim zostanie umieszczony w skrzyni przyrządu, poddać należy jeszcze takiej próbie, że trzeba włożyć go poziomo w wodę wrzącą, po 2 minutach wyjąć i zostawić w położeniu poziomem, póki nie ochłódnie.

Powinien on okazywać 95 aż do 105 stopni Celsjusza i to statecznie przez 3 minuty. Następnie za pomocą kilku wstrząśnień sprowadzić należy kolumnę rtęciową w najniższe miejsce i próbę ponowić.

Gdy termometr stanie się niezdatnym do użytku, wykonawca kontroli stanowczej może go zastąpić termometrem sprawdzonym, oplombowanym.

2. Gdy wyskokomierz z jakiegobądź przyczyny nie znajduje się już pod zamknięciem urzędowym, wykonawca Władzy skarbowej, któremu poruczona jest kontrola stanowcza w gorzelnii, winien odjąć i osobno zachowywać plombę urzędu miar i wag, którą termometr maksymalny był opatrzony.

3. Gdyby przyrząd do pędzenia, ustawiony w gorzelnii, podlegającej opodatkowaniu podług wyrobu, dostarczał średnio więcej niż 10 litrów wyskoku na minutę, przedsiębiorca gorzelnii winien postarać się albo o dwa sprawdzone wyskokomierze do chyżości przyływu po 1 aż do 15 litrów na minutę albo o sprawdzony wyskokomierz do chyżości przyływu po więcej niż 15 litrów na minutę.

Gdy dwa wyskokomierze mają być zastosowane do jednego przyrządu do pędzenia a względnie do jego oziębialnika, wyskokomierze te winny być połączone z oziębialnikiem w taki sposób, aby rozdzielanie się wyskoku, wychodzącego z oziębialnika, na dwa wyskokomierze, odbywało się w skrzyni powietrznej, według przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu gorzałki (Dz. u. p. Nr. 114 z r. 1884) dozwolonej, której nadać trzeba odpowiednio większe rozmiary.

Przy ustawianiu obu wyskokomierzy i łączeniu ich z oziębialnikiem, trzeba mieć wzgląd zwłaszcza na to, aby wyskok odpływał jednostajnie ze skrzyni powietrznej do obudwy wyskokomierzy, a czy się tak dzieje, o tem czynnik skarbowy przekonywać się powinien podczas rewizyi w gorzelnii, jakoteż podczas obliczenia miesięcznego.

Dunajewski r. w.

139.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 21 sierpnia 1884,**

o zaprowadzeniu delegacji cłowej w dworcu król. węgierskich kolei państwa w Zemuniu.

Według doniesienia król. węgierskiego ministerstwa skarbu, zaprowadzona została w dworcu kr. węgierskich kolei państwa w Zemuniu delegacja król. komory głównej zemuńskiej, której nadano atrybucyę komory głównej II klasy z upoważnieniem do postępowania awizacyjnego w obrocie kolejowym i która rozpoczęła już urzędowanie.

Zarazem delegacja komory w przystani parowców w Zemuniu, zwanej „Aviso piquet“ upoważniona została do ekspedywania posyłek cukru, piwa i gorzałki, wywożonych za zwrotem podatku.

Dunajewski r. w.